

WIELKI CZWARTEK – 5 IV 2007 (C)

Msza Wieczery Pańskiej

Jest wiele miejsc w Polsce, Europie i na świecie, które zasługują na to, by je zobaczyć, zwiedzić i podziwiać. Mogą to być zabytki przeszłości, starożytne mury i ruiny miast, budowli, pałaców; mogą to być muzea, które pieczołowicie przechowują pamiątki z dawnych czasów, dzieła wielkich mistrzów pędzla, pióra i techniki. Takimi miejscami, przyciągającymi nieraz tysiące czy setki tysięcy ludzi, są słynne sanktuaria, w których oddaje się cześć religijną Matce Bożej i świętym Pańskim. A cóż dopiero powiedzieć o wspaniałych katedrach, urzekających pięknem architektury, proporcji i symetrii, o świątyniach zarówno chrześcijańskich, jak i należących do innych wyznań i religii, które powstały z inspiracji religijnych ludzkości, z zachwyty człowieka nad wielkością i dobrocią Boga? Jest takie miejsce znane i sławne wśród chrześcijan całego świata: Wieczernik w Jerozolimie. Obecna budowla pochodzi z czasów średniowiecza. Wzniesli ją krzyżowcy. Ale samo miejsce jest autentyczne. To w tym miejscu dokonały się wielkie wydarzenia pierwszego Wielkiego Czwartku: ustanowienie kapłaństwa i Eucharystii. W tym także miejscu sprawował Najświętszą Eucharystię Sługa Boży Jan Paweł II w czasie swej wizyty w Ziemi Świętej. Warto podkreślić wyjątkowość tego wydarzenia, jako że Wieczernik nie jest obecnie miejscem kultu. W czasie Mszy Wieczery Pańskiej uobecniamy to samo wydarzenie zbawcze z Wieczrenika, dokonane przez Jezusa idącego na śmierć, które mamy czynić na „Jego pamiątkę”

W prostej scenerii Wieczernika dokonało się coś niezwykłego, co miało gromadzić wyznawców Chrystusa po wszystkie czasy. Św. Jan relacjonuje to w ten sposób: „Było to przed Świętem Paschy. Jezus widząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłował swych na świecie, do końca ich umiłował” To, co Jezus uczyni, będzie uobecnieniem Jego męki i umocnieniem wiary Apostołów. Stanie się Chlebem żywym zstępującym z nieba dla zbawienia świata. Przypomina jednocześnie gest, który nigdy nie może pójść w zapomnienie, kiedy wyznawcy Chrystusa będą się gromadzić na sprawowaniu Eucharystii. Wstał od stołu, przepasał się prześcieradłem i umył uczniom nogi. Spełnił posługę sług i niewolników. Uniżenie się do stóp uczniów to początek tego, co miało się stać na Kalwarii, gdzie „uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej” (Flp 2,8). Mimo sprzeciwu Piotra Jezus dokonuje zamierzonej czynności, a potem wyjaśnia jej sens jako pogładowej lekcji pokory i posługi braterskiej. Istotne uzupełnienie do relacji Jana o wydarzeniach w Wielki Czwartek w Wieczerniku daje Apostoł Paweł w 1 Liście do Koryntian. W sposób prosty, zwięzły i jednoznaczny opisuje ustanowienie przez Chrystusa Eucharystii, sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej.

I jeszcze jedno: Jezus w Wieczerniku ustanowił kapłaństwo. Obdarzył Apostołów władzą i zadaniem sprawowania Eucharystii. Powiedział bowiem: „Czyńcie to na moją pamiątkę”. Apostołowie czynili to – sami lub przez swoich konsekrowanych pomocników oraz następców w kapłaństwie. Wieczernik ciągle trwa – przez Eucharystię i kapłaństwo. Czyńcie to na moją pamiątkę. To znaczy: czyńcie tak, jak Ja wam uczyniłem. Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem. Bądźcie gotowi oddać życie braciom i za braci. Wypełnijcie mój testament z Wieczernika i z krzyża. Wtedy staniecie się ludem mojej Paschy, a Ja pociągnę was do siebie i poprowadzę z tego świata do Ojca. Zawsze będziecie ze Mną tam, skąd do was przyszedłem i gdzie jestem na wieki. Dzisiejsza ewangelia objawia nam Eucharystię jako „łamanie chleba” „Łamać chleb” w Eucharystii: czyni to kapłan przed Komunią św., a następnie rozdaje ten sam, jeden chleb wszystkim – to znaczy żyć tą samą miłością, która w Jezusie ma swoje źródło.

Dziękujemy dziś Jezusowi Chrystusowi za kapłaństwo; i to powszechne, w którym partycypujemy mocą sakramentu chrztu i bierzmowania, i to służebne, dzięki któremu mamy Eucharystię. Dziękujemy za te tysiące kapłanów na całym świecie, którzy codziennie pochylają się nad ołtarzem, by wypowiedzieć słowa konsekracji i dawać Ludowi Bożemu Chleb życia. Dziękujemy za Wieczernik jerozolimski i za Wieczernik każdego kościoła, który jest źródłem i centrum życia chrześcijańskiego. Amen.

abp Marian Gołębiowski